

**Камуха\*** (*kemkhā, vulg. kicmhā, s. p. Damas, étoffe à grandes fleurs*), с. ж. камка (родъ ткани): Янкула седло кроеше, На Солунските сараци. Отъ чиста свита камуха. *М. 97.* Батиса'а корабѣ-то, чисти свити, емъ камухи. *М. 614.*

**Камшикъ\*** (*gamtchi, 1. fouet 2. coup de fouet*) с. м. бнѹтъ, плетъ: Ректорѹтъ и профессоритѹ калугере не жалѣхѹ прѣчикитѹ и камшицитѹ. *Тб. 15.* (ср. камджикъ, камджия).

**Камъкъ** с. м., мн. **Камъци** и **Камъне**, камень: Не оставилъ ни камъкъ на камъкъ. *Ч. 195.* На посѣднѹ на бѣл камъкъ и засвири съ мѣдна свѣрка. *Д. 33, 14—15.* Жина ти камъкъ да стани. *М. 92.* Той са покачилъ извънт село-то два часа далеко, отъ тамъ дѣто онѣзи камани са извирватъ до онѣ старъ гробъ. *Л. Д. 1875 р. 137.* Камъне паднѹли отъ небс-то. *Л. Д. 1870 р. 110.* **Камъкъ** соль ку-сокъ соли: Земала самъ една ока оризъ и единъ камакъ соль. *З. 211.* **Камъче** **Камъченце** **Камче** с. с. ум. камушекъ, камешекъ: Сви-то куче на камаче. *Пк. 6.* Малкы-тѣ камъченца и дѣсечники. *Р. С. 71.* Ке одамъ, кефъ патимъ; ке стретамъ кефъ Марче, ке зеамъ кефъ камче, ке удрамъ кефъ Мара по глава. *М. р. 531.* **Мак.** мн. ч. (собр.) **Камчина:** Господъ ги престори на камени, близу до кой камчина-та уще сетъ цѣрвени одъ каръ-та имъ (?) Ка отиде покрай слано море, Острекя му дете голо, босо, Гологлаво, дете голомеше, До мишки-те въ песокъ запретано, Декъ си игра со дробни камчина. *М. 173.*

**Камънакъ** с. м. каменистое мѣсто, гряда камней: Единъ день додѣто ходяхъ изъ гора-та, намѣрихъ въ камънакатъ една желѣзна халка. *Х. I, 140.*

**Камънаръ** (**Каменаръ**) с. м. каменщикъ: За него работятъ толкова си души: и камънаръ и зидаръ и ковачъ и столаръ. *Л. Д. 1873 р. 181.*

**Камънежъ** с. м. камни, каменистое мѣсто: Маринкина рѣка разбива са долу по острій камънешъ. *Зк. 132.*

**Камънъ** с. м. камень: Та сѹ съ нагу никой ни фащале Питу на горешъ питу на камънъ фѣрлеше. *Д. S. 6, 8—9, мн. ч.* **Камъне** также собираютъ, ср. р.: Крака-та ни си подвижѹ. В ситно дребно камъне. *Д. 32, 21—22.* За да си отбранятъ отъ камъне-то. *Л. Д. 1874 р. 116.* ум. **Камънче** с. с. камушекъ, камешекъ: Двици-ти зимали отъ Испанци-ти стѣклени маниста и шарены камъничета въ замѣнъ съ напасалы, сладкы плодове. *Л. Д. 1873 р. 127.*

**Камъченъ** пр. каменный: Тѣ походвали по на далѣчку, виждали черкви, познали че то е добро нѣщо и, безъ да му мислятъ мно-го, направватъ си камачена черквица. *Зк. 15—16.*